

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Livre III](#)[Item](#)[Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto](#)

Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document *a pour résumé* :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[20\] : De fluminibus inferorum](#)□

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 03 : De Cocyto](#)□

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 03 : Du Cocyte](#)□

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 04 : Du Cocyte](#)□

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Venise, 1567 - III, 03 : De Cocyto".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 05/05/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/816>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50
Formatin-4
langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination60v°-61r°

Du monde

ToponymesCocyte (fleuve/rivière)

Notice créée par Équipe Mythologia Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 28/04/2023

Mythologiarum

Ioremque habet Cyaneum propè, quem flouium stygium nominant; & pa-
ludem, quam is flouius ingressus facit, stygiam. Hic flouius, quoniam fluit
sub terra, aquamque habet insuauissimam, creditus est ad inferos usque de-
scendere, & esse flouius inferorum, qui ob insuauitatem suam dicitur est
styx, quasi τείχος, quod odiosum significat apud Græcos. Hoc in flouine
cum alia complura monstrofa esse dicerentur, tum pisces ita graciles, ut ma-
gis piscium umbris similes, quam piscibus viderentur, ut ait Pausanias in
Phocis. Hic erant omnia animalia nigra, & ranae nigrae, ut ait is poeta;

IO

Esse aliquos manes, & subterranea regas,
Et contum, & stygio rapas in gurgite nigras,
Atq; una transire vadum tot millia cymba.

20

Nam cum loquerentur poetae de rebus fabulosis, illis omnia iniunxerunt,
que res veras consequi solent, quo probabiliores viderentur. Nunc ex his
veram sententiam eliciamus. Vbi de Acheronte loqueremur superius, dixi-
mus Acherontem esse maxorem illum ac tristitiam, quæ nasceretur in men-
te hominis morituri consideratione rerum præteritarum, at Styx odium est
illud erga transacta facinora, quod penitentiam consequitur: cum enim pec-
cata præterita odio habere incipimus, tunc dicuntur animæ stygiam palu-
dem traicere, que ex Acheronte exoritur. At qui ad huminis ipsius ortum
suam orationem conuerterent, illi omnem vim aquarum Oceano conce-
dentes eò flumina omnia confluere, & ex illo fontium imbriumque materiā
manare crediderunt. Rursus qui ex aere in locis cauis sub terra concreto &
in aquam verso dulcium aquarum vim orti putarunt, illi Terra filiam sty-
gem, ut extera flumina, arbitrati sunt: quare non est absurdum si res eadem
aliis de causis varios ortus apud fabularum inventores sortita sit. Quod au-
tem honorem illum consecutus sit Styx, quiz taci aduersus Titanas fuerit
auxilio, vel quia Ioui insidias indicavit, nihil aliud significare voluerunt
antiqui nisi principes suos a singulis nationibus esse pro viribus in imperio
retinendos, si viri boni sint præcipue; atque principes ipsos munificos es-
se oportere erga illos, qui sceleratorum proditones & insidias patesciant;

30

qua re nihil esse potest neque sanctius, neq; ad seruandas ciuitates accom-
modatus. ac de Styge satis, nunc de Cocytio dicamus.

De Cocytio.

Cap. III.

40

Cocytum quoque defunctorum animarum multitudini transeundum es-
se fabulati sunt antiqui, prius quam ad inferos deveniret. hic flouius
& quo illabatur, & unde oriatur, ita patescit Plato in Phædone;

τὸν λαβεῖσθαι τοῦ θερμοῦ, τοῦ διατητοῦ λαβεῖσθαι τοῦ περιπλανέ-
σθαι, χωρὶς οὐδετέρου τοῦ αὐτοφλεγόμενού, τοῦ ἀπαντέσθαι τοῦ ἀχριπετέλεος, λαβεῖσθαι τοῦ
διατητοῦ τοῦ περιπλανέσθαι, λαβεῖσθαι τοῦ κάλος περιπλανέσθαι, τοῦ περιπλανέσθαι τοῦ
ἀπαντέσθαι, οὐδετέρου τοῦ περιπλανέσθαι, οὐδετέρου τοῦ περιπλανέσθαι, μηδὲ οὐδετέρου φάσκειν τοῦ
περιπλανέσθαι. Hic vero hue delatus, magnisque ritus ab aqua assumens, terramque
ingressus ac circumvolitus contrarius fluit Pyriphlegethonti, illiique sit ob-
vius in stagno Acherusia: neque huius aqua cum alia comiscetur, sed in gy-
rum circumvolitus in tartarum irrumpt Pyriphlegethonti aduersus. Scrip-
psit Homerus in lib. l. odyss. Cocytum & Pyriphlegethontem in Acheron-
tem pessuere, cum sit Cocytus tamque riuis stygius ut patet ex his;

*Ceteris nunc A'zopeta repulsu duxit l'uet,
nunquam f'lii t'ru'li d'f'ris c'v'c' am'li'li'.*

*Atque Pyriphlegethon, Cocytusque e' slyge labens
Immenas Acherontis aquas mox fluctibus augent.*

Dictus est autem Cocytus a querelis & lamentationibus, ut nomen ipsum significat; quia morituri plerique post commissorum penitentiam lamentantur, quis illa conera Dei optimi omnium parentis leges commiserint. Alii maluerunt dictum esse, quia queruntur & gaudi' ferunt quia res carissimas sunt reliqui: alii ob lamentationes coniunctorum dictum putant hunc flumen, qui morituris est transcendus. Neque potest quispam ad inferos accedere, nisi per hac flumina, vel, ut verius dicam, per turbulentissimas has animi cogitationes, quas antiqui per suas fabulas significarunt. Qui quidem ita viuendū esse per hac signata ostendebant, ut intrepidi elemus ad omnem post mortem fortunam. Nunc dicatur de Charonte.

De Charone.

Cap. IIII.

Charon vero, cuius nomen latitiam significat, qui fuit Erebi & Noctis filius, ut sensit He'godus, qui in Theogonia omnia propè inferorum monstra ex iis nota esse affirmauit, portitor animarum & trium horum fluminorum nauta dicebatur. Erat quidem præter hos Phlegeton sive Pyriphlegethon, de quo cum fabula in idea recidat cum Cocytu, plura dicenda non possum. Hic Charon dictus est ab antiquis grandev'us, & a Polygnoto pictore senex pingebatur; qui Minyadem poem' fortasse fecutus fuit, in qua erat de Charonte huiusmodi sententia;

Atque hic exangues longævus portitor umbras
Poppe vebit patula.

Sic etiam Virgilius lib. sexto Charontem senem esse demonstrauit, ubi illius formam describit,

Portitor has horrendus aquas, & flumina seruat
Terribili' squallore Charon, cui plurima mento
Canities inculta iacet, stant lumina flamma.
Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.

Hic erga omnes implacidus esse dicebatur, quos traxiebat, neque Reges ac principes ciuitatum à reliqua multitudine putabat differre, cum omnes uno ordine nudos, & omnibus bonis spoliatos cerneret, ut tellantur ea carmina;

narrat' I'p'ni' d' a' r'p'p' d' d' p'p'p'.

N's' d' d' r'p'p' p'p' p'p' p'p'.

f'p'p'p' c'c' f'p'p' p'p' p'p' p'p'.

H'p'p' p'p' i'p'p' c'c' d'p'p' p'p' p'p'.

F'p'p'p' p'p' p'p' p'p' p'p' p'p'.

M'c'tu'us e'z'q'c' t'um'li qui haud cepit honorem,

Quique fuit natus prægrandis pondera fazi.

Nou' Iro magis e'z' Agamemnon clarus: & ipsi

Theristæ similis Theristis pulcherrima prole.

Hi pariter audi' atque inopes per regna vagantur

Vmbrarum, apta suis referentes proximia factis.

Tellatur Lucianus i dialogo de Luctu moris id fuisse apud antiquos; ut obo-

Q. lumen